

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Hrehorovou v právní věci žalobkyně: **X**, státní příslušnost Ukrajina, t.č. ZZC Bělá-Jezová, 294 21 Bělá pod Bezdězem, proti žalovanému: **Policie ČR**, Krajské ředitelství Policie hl. m. Prahy, odbor cizinecké policie, Křižíkova 8, 180 00 Praha 8, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1.10.2012 č.j. KRPA-125470/ČJ-2012-000022,

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á .
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství Policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, odd. pobytové kontroly, pátrání a eskort, ze dne 1.10.2012 č.j. KRPA-125470/ČJ-2012-000022 byla žalobkyně zajištěna podle ust. § 129 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. za účelem předání podle použitelného právního předpisu Evropských společenství (Nařízení Rady Evropského společenství č. 343/2003 ze dne 18.2.2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posouzení žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států). Doba zajištění byla stanovena podle § 129 odst. 5 na 60 dnů ode dne omezení osobní svobody. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobkyně byla dne 1.10.2012 kontrolována a jelikož nepředložila žádný doklad totožnosti, vzniklo podezření, že pobývá na území České republiky neoprávněně. Z tohoto důvodu byla zajištěna dle ust. § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2003 Sb., zákona o Policii České republiky. Žalobkyně předložila dočasný průkaz totožnosti

cizince č. TC0015263 vydaný dne 27.9.2012 v Polsku. Lustrací osoby v dostupných evidencích policie bylo zjištěno, že je evidována v evidenci nežádoucích osob od 17.7.2012 do 31.12.2999. Dále jí byly sejmuty kontrolní otisky dvou palců na stanici AFIS LSS 3000 s výsledkem – shoda s ID P0000000598036. Na základě těchto skutečností byla zajištěna dle § 27 odst. 2 zákona č. 273/2008 Sb. zákona o Policii České republiky a dne 1.10.2012 s ní bylo zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 9 v souběhu s ustanovením § 119 odst. 1 písm. c) bod 1, 2 zákona č. 326/1999 Sb., neboť pobývá na území České republiky od 28.9.2012 bez cestovního dokladu a platného víza, ač k tomu není oprávněna a maří výkon správního rozhodnutí vydaného dne 10.7.2012 pod č.j. KRPA-45293/ČJ-2012-000022, které nabylo právní moci dne 17.7.2012 a opakovaně porušuje právní předpis. Již v minulosti bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění č.j. PSP-1-1033/OCP-c-2001 ze dne 5.10.2001 a rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 10.7.2012 č.j. KRPA-45293/ČJ-2012-000022. Dalším šetřením bylo zjištěno, že byla již dne 27.9.2012 na základě oznámení o řízení podle Nařízení Rady vrácena zpět do Polska, kde již v minulosti požádala o azyl. Správní orgán po zhodnocení všech okolností případu dospěl k závěru, že je dán důvod pro zajištění podle § 129 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. Tímto rozhodnutím byla stanovena lhůta trvání zajištění na dobu 60 dní a to s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy předání cizince. Správní orgán stanovil dobu trvání zajištění i s ohledem na skutečnost, že o přijetí cizince musí rozhodnout dožádaný členský stát EU, tedy státní orgán Polska.

Proti rozhodnutí podala žalobkyně žalobu, ve které namítá porušení ustanovení § 129 zákona o pobytu cizinců ve spojení s § 2, 3 správního řádu. Poukazuje na to, že žalovaný pochybil, pokud nezohlednil existenci rodinného života žalobkyně. Přitom podle judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 23.11.2011 č.j. 7As 79/2010-150) je třeba již z řízení o zajištění cizince zkoumat, jaký zásah do soukromého a rodinného života cizince představuje zajištění. Žalobkyně uvádí, že jejím jediným příbuzným je matka Natálie Kabuzan Yurnikova, která již přes 10 let žije v ČR a má zde trvalý pobyt. Žalobkyně u matky bydlí a je na ní závislá nejen finančně, ale i citově, neboť na Ukrajině již nemá jiné příbuzné. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vůbec rodinný život žalobkyně nezohlednil. S ohledem na vazby s matkou bylo nasnadě, že správní orgán měl namísto zajištění přistoupit k uložení některého ze zvláštních opatření za účelem vycestování cizince z území či finanční záruky ve smyslu § 123b, 123c zákona o pobytu cizinců, neboť při pobytu u své matky by pro policii žalobkyně byla snadno dosažitelná.

Žalovaný ve věci vydal vyjádření, ve kterém poukázal na ust. § 124 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, ze kterého plyne, že rozhodnutí o zajištění je počátečním úkonem řízení, resp. druhým úkonem po doručení oznámení o zahájení řízení v právní věci, takže tomuto řízení žádné důkazní řízení předcházet ani nemůže. Svojí povahou se jedná o rozhodnutí, které je založené na důvodném předpokladu existence skutečností tvořících skutkovou podstatu. Je tedy logické, že správní orgán je povinen obstatat pouze takový podkladový materiál, který bude dostatečný pro učiněný závěr, zda jsou naplněny podmínky zajištění. Správní orgán posuzuje v řízení o zajištění možné překážky, které jsou mu v době rozhodování známe, resp. vyšly najevo. Je tedy povinen posuzovat skutečnosti, které nasvědčují tomu, že u zajišťovaného cizince existují konkrétní okolnosti znemožňující jeho vycestování. Důvodem, nikoliv však absolutním, může být požadován v některých případech i rozvinutý rodinný život. Zákonodárce v hlavě X zákona o pobytu cizinců stanovil povinnost správnímu orgánu zohlednit v řízení případný zásah do práv na soukromý a rodinný život, které má zřetelně cizinec vybudovány na území Evropské unie. Jedná se tedy o případy, kdy cizinec má na území EU vybudované dlouhodobé či natolik vážné rodinné či soukromé vazby, které by

případným vyhoštěním byly nepřiměřeným způsobem přetrhány. Uváděné vazby s matkou nelze posuzovat jako vazby, které zákon o pobytu cizinců či Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod považuje za nepřetržitelné. Matku žalobkyně nelze označit za občana Evropské unie či za osobu v postavení rodinného příslušníka občana EU, proto nedosahuje takové hmotné právní ochrany, jak má na mysli ust. § 119 odst. 2 zákona o pobytu cizinců.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť oba účastníci výslovně uvedli, že s projednáním věci bez nařízení jednání souhlasí.

Městský soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s ust. § 129 odst. 1 zákona o pobytu cizinců.

Žalobkyně nikterak nerozporuje skutečnost, že na území ČR pobývala bez víza a že s ní je vedeno řízení o udělení azylu na území jiného členského státu Evropské unie. Namítá pouze, že se správní orgán nedostatečně vypořádal s otázkou rodinných a soukromých vazeb, a proto měl posoudit, zda v jejím případě nepřípadá v úvahu uložení mírnějších donucovacích opatření.

Soud nepochybně, že v řízení o zajištění cizinců je třeba zkoumat, zda je výkon správního vyhoštění alespoň potencionálně možný. Pokud by bylo již v řízení o zajištění zřejmé, že důsledkem vyhoštění by byl nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života cizince anebo pokud by bylo zřejmé, že nejsou dány zákonné podmínky pro vyhoštění, nesmí docházet k bezdůvodnému omezování osobní svobody cizince. Soud je toho názoru, že uváděné vazby žalobkyně k matce nelze posuzovat jako vazby, které zákon o pobytu cizinců či Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod považuje za nepřetržitelné. Jak připomněl žalovaný, matku žalobkyně nelze označit za občana Evropské unie či za osobu v postavení rodinného příslušníka občana EU, proto se na ni nevztahuje ochrana tak, jak má na mysli ustanovení § 119 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Pro úplnost soud uvádí, že zákon o pobytu cizinců, konkrétně ustanovení § 119 odst. 2 umožňuje zasahovat i do tohoto práva, pokud cizinec opakovaně maří výkon úředního rozhodnutí, páchá na území majetkovou trestnou činnost a pobývá na území neoprávněně.

Soud proto uzavírá, že rozhodnutí správního orgánu vycházelo ze zjištěného skutkového stavu, který je doložen ve správním spise a z něhož vyplývá, že v daném případě byly dány důvody pro zajištění žalobkyně.

Na základě shora uvedeného dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému, který měl ve věci úspěch, náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 12. listopadu 2012

JUDr. Miroslava H r e h o r o v á v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Ivana Viterová